

Bijbelstudie Centrum - studie over:
“Het leven naar het vlees tegenover het leven van de Geest”

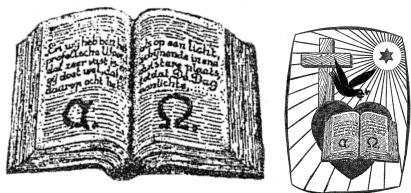
Geachte lezer,

Wij verheugen ons, u deze aparte studie te mogen aanbieden. Het is onze hartenwens, dat u door deze studie wordt gezegend. Wanneer de Zoon Gods zegt: **“Ik ben de deur; als iemand door Mij binnenkomt, zal hij behouden worden”**. (Joh. 10:9), dan kunnen wij vandaag met grote stelligheid zeggen: Wij staan voor het sluiten van de deur, want de wederkomst van Jezus Christus staat te gebeuren en daarmee loopt de genadetijd af. Daarom hebben wij van Godswege de opdracht, u deze Bijbelse boodschap door te geven. Probeer u alstublieft, om het zonder vooringenomenheid te lezen.

Vragen, die er bij het lezen van deze studie zouden kunnen rijzen, willen wij, voor zover dit mogelijk is, beantwoorden. Wilt u over de inhoud van deze studie of over het Woord van God in het algemeen praten, dan is daar ook een mogelijkheid voor.

Verder hopen wij van ganser harte, dat alvorens u deze studie gaat lezen, u uw God en Vader vraagt om geopende oren en vooral om een geopend hart. Opdat de Heilige Geest zelve u inzicht zal geven en u zal doordringen van de boodschap, die God in deze studie tot u zegt. God wil openbaren, hetgeen Hij tot redding van de mensen gesteld heeft. Alleen met het verstand en met rede is deze studie niet te verstaan. Vertrouw aan Hem uw inzicht toe en u zult van licht tot licht gaan en steeds meer vinden tot troost en sterkte.

Met hartelijke Zegenwensen
namens het Bijbelstudie Centrum
Rob Schutte

2 Petrus 1:19

*alléén de Bijbel laten spreken
het Woord van God geheel en het Woord van God alleen*

2 Tim. 4:2-4. “verkondig het woord, dring erop aan, gelegen of ongelegen, wederleg, bestraf en bemoedig met alle lankmoedigheid en onderrichting. Want er komt een tijd, dat (de mensen) de gezonde leer niet (meer) zullen verdragen, maar omdat hun gehoor verwend is, naar hun eigen begeerte zich (tal van) leraars zullen bijeenhalen, dat zij hun oor van de waarheid zullen afkeren en zich naar de verdichtsels keren”.

Bijbelstudie Centrum - studie over:
“Het leven naar het vlees tegenover het leven van de Geest”

Lezen we eerst met elkaar de volgende teksten lezen. Eerst Rom. 7:13 *“Is dan het goede mijn dood geworden? Volstrekt niet! Maar de zonde heeft, opdat zij zou blijken zonde te zijn, door het goede mijn dood bewerkt, opdat de zonde bij uitstek zondig zou worden door het gebod”*.

Vervolgens lezen wij Rom. 8:1-15 *“Zo is er dan nu geen veroordeling voor hen, die in Christus Jezus zijn. Want de wet van de Geest des levens heeft u in Christus Jezus vrijgemaakt, van de wet der zonde en des doods. Want wat de wet niet vermocht, omdat zij zwak was door het vlees – God heeft, door zijn eigen Zoon te zenden in een vlees, aan dat der zonde gelijk, en wel om de zonde, de zonde veroordeeld in het vlees, opdat de eis der wet vervuld zou worden in ons, die niet naar het vlees wandelen, doch naar de Geest. Want zij, die naar het vlees zijn, hebben de gezindheid van het vlees, en zij, die naar de Geest zijn, hebben de gezindheid van de Geest. Want de gezindheid van het vlees is de dood, maar de gezindheid van de Geest is leven en vrede.*

Daarom dat de gezindheid van het vlees vijandschap is tegen God; want het onderwerpt zich niet aan de wet Gods; trouwens, het kan dat ook niet: zij, die in het vlees zijn, kunnen Gode niet behagen. Gij daarentegen zijt niet in het vlees, maar in de Geest, althans, indien de Geest Gods in u woont. Indien iemand echter de Geest van Christus niet heeft, die behoort Hem niet toe.

Indien Christus in u is, dan is wel het lichaam dood vanwege de zonde, maar de geest is leven vanwege de gerechtigheid. En indien de Geest van Hem, die Jezus uit de doden heeft opgewekt, in u woont, dan zal Hij, die Christus Jezus uit de doden opgewekt heeft, ook uw sterfelijke lichamen levend maken door zijn Geest, die in u woont.

Derhalve, broeders, zijn wij schuldenaars, maar niet van het vlees, om naar het vlees te leven. Want indien gij naar het vlees leeft, zult gij sterven; maar indien gij door de Geest de werkingen des lichaams doodt, zult gij leven. Want allen, die door de Geest Gods geleid worden, zijn zonen Gods. Want gij hebt niet ontvangen een geest van slavernij om opnieuw te vrezen, maar gij hebt ontvangen de Geest van het zoonschap, door welke wij roepen: Abba, Vader”.

Ik wil met u dieper ingaan op de strijd tussen ons eigen ik en de Heer Jezus. Het is de strijd tussen vlees en Geest. Het leven naar het vlees tegenover het leven naar de Geest.

Ook in Gal 2:20 wordt hierover gesproken. Daar ziet u deze tegenstelling: *“Met Christus ben ik gekruisigd, en toch leef ik (dat is), niet meer mijn ik, maar Christus leeft in mij. En voor zover ik nu (nog) in het vlees leef, leef ik door het geloof in de Zoon van God, die mij heeft liefgehad en Zich voor mij heeft overgegeven”*.

In Gal 5:24 staat geschreven: *“Want wie Christus Jezus toebehoren, hebben het vlees met zijn hartstochten en begeerten gekruisigd”*.

In de Efeze brief wordt de tegenstelling tussen de oude en de nieuwe mens genoemd. Het is heel erg belangrijk, dat naast de verkondiging van de volle verlossing in de Heer Jezus ons ook de weg gewezen moet worden naar de praktische verwerkelijking, van deze in het geloof aanvaarde verlossing.

Deze is gelegen in het volgen van de Heer Jezus op de voet. We kunnen wel allerlei leerstellingen horen, maar leerstellingen zijn in een bepaald opzicht gevaarlijk. Ze kunnen ons op dwaalwegen brengen. De overwinning is gelegen in het volgen van de Heer Jezus op de voet. We worden verbonden aan een Persoon, aan de Heer Jezus Zelf en dat is veilig. Dan gaat het goed.

Als u de Heer Jezus Zelf niet kent, dan kunt u nog zo veel over de Bijbel weten, maar in het dagelijkse leven heeft u er niets aan, tenzij de Heer Jezus als een Persoon in uw leven komt. De Heer Jezus heeft ons een geweldig voorbeeld nagelaten, je kunt er niet genoeg naar kijken.

Je hele leven kan gevuld blijven door het kijken naar Hem en achter Hem aan gaan. Dat volgen van de Heer Jezus kost echter strijd. De Heer Jezus heeft wel de weg voor ons gebaad, ook is Hij met al onze wegen vertrouwd, staat er in Psalm 139:1-3, maar toch wil de satan altijd proberen om ons dat volgen van Hem moeilijk te maken. *“Here, Gij doorgrondt en kent mij; Gij kent mijn zitten en mijn opstaan, Gij verstaat van verre mijn gedachten; Gij onderzoekt mijn gaan en mijn liggen, met al mijn wegen zijt Gij vertrouwd”*.

Waar het op aankomt is, of ik op dat pad achter Hem aan, elke gelegenheid wil benutten om mijn eigen leven te verliezen en het Zijne te winnen.

Bijbelstudie Centrum - studie over:
“Het leven naar het vlees tegenover het leven van de Geest”

En daar geeft Hij ons dagelijks overvloedig gelegenheden voor. Want alles, wat u beleefd, heeft een doel. Wij zijn vaak bezig ons geloofsleven te beperken tot bepaalde belevenissen; die horen er bij, die zijn in contact met de Heer beleefd en bij de andere gaan we het contact met de Heer uit de weg. Dit is gevaarlijk, want de Heer is ons in alles voorgedaan. Je kunt nooit zeggen; die weg van mij is te diep, daar is de Here Jezus niet in. U kunt nooit zeggen, de Heer Jezus is niet in het donker, Hij is er juist wel. Wij zijn echter geneigd om wel de Heer Jezus te volgen, daar waar Zijn heerlijkheid is te zien, daar waar het wonder gebeurt.

Maar als er problemen op onze weg komen, dan zijn we geneigd te denken: Heer, help mij uit de problemen, neem die problemen van mij af. En vaak doet de Heer dat in Zijn liefdevolle barmhartigheid niet, Hij wil ons leren ons zelf te vrezen.

De wereld heeft vandaag de mond vol over zelfbevrijding; dat betekent dat er geen remmingen moeten zijn om ons zelf maar te bevredigen. Het eigen “ik” moet geen strobreed in de weg gelegd worden. Maar bij de Heer Jezus betekent overwinning, zelfverloochning.

Het komt er dus steeds op aan, dat wij, die Hem willen volgen, onze eigen weg, onze wil opgeven. Dat wij geen eigen belangen meer hebben. Wie zijn eigen leven veroordeelt en weg werpt, kan dat in anderen met geduld verdragen. Want hij, die zijn eigen leven weg werpt, heeft de Heer Jezus voor ogen, Die de ander verdragen heeft, zonder hem van zich af te stoten. De Heer Jezus heeft verdragen tot in eindeloos geduld zonder weg te werpen. Je zou kunnen zeggen van een waarachtig Christen, dat hij nooit een onbegrepen mens is.

Tegenover een waarachtig Christen wordt nooit iets verzuimd, maar hij weet, dat hij zelf dagelijks een heleboel tegenover anderen verzuimt. De strijd speelt zich af altijd op het punt van zelfbehoud, of we ons wel willen verliezen in Hem.

Wij denken altijd, dat de strijd van buiten af op ons aanstormt, maar de strijd is in feite van binnen: hebben wij een overgegeven leven of niet. Want dan is de strijd in feite, in die overgave alleen gewonnen strijd. Laten we denken aan de Heer Jezus Zelf. Toen Hij de strijd begon, kwam de satan Hem verzoeken: Je hebt honger, maak van deze stenen brood. Hij bedoelde eigenlijk: bevredig je nu maar zelf, neem, waaraan je behoefte hebt, bedien jezelf, je hebt er toch de kracht voor.

Maar het gaat de Heer Jezus niet om Zichzelf. En de tweede verzoeking is: spring van de tinnen van de Tempel, Je kunt laten zien dat je de Zoon van God bent, je zult eer en heerlijkheid ontvangen. De Heer Jezus ziet echter af van de zelfverheerlijking.

Dan zegt de duivel: neem alle koninkrijken van de aarde, als je die ene knieval voor mij doet, dan hoef je niet aan het kruis, dan geeft ik je alles zo. Maar de Heer Jezus vocht niet voor zelfbehoud, Hij is op aarde gekomen om Zichzelf volkomen prijs te geven. Juist in dat Zich wegschenken zit Zijn kracht en Zijn macht.

De Heer Jezus zegt in het Johannes evangelie **Joh. 10** vanaf **vers 17-18**: **“Hierom heeft Mij de Vader lief, omdat Ik Mijn leven afleg om het weder op te nemen. Niemand ontnemt het Mij, maar Ik leg het uit Mijzelf af. Ik heb macht het af te leggen en macht het weder te nemen”**.

In **Joh. 1:12** staat geschreven: **“Doch allen, die Hem aangenomen hebben, hun heeft Hij macht gegeven om kinderen Gods te worden”**. Wat is dat voor een macht? Dat is de macht om hun leven af te leggen, want dat is iets, wat de mens van zichzelf niet kan en wil. De mens vecht van nature altijd voor zelfbehoud, voor zelf versterking; het “ik” staat bovenaan. En kijkt u maar in de wereld: altijd wil men proberen om dat zelf van de mens te versterken. Daar tegenover staat wat de Heer Jezus deed en Hij is immers ons voorbeeld.

In **Fil. 2** staan de vier trappen van de weg van zelfverloochening van de Heer Jezus beschreven, die naar beneden aflopen. In **vers 7** lezen we de eerste trap: **“maar Zichzelf ontledigd heeft”** en in **vers 8** de tweede trap: **“heeft Hij Zich vernederd”**. Dan de derde trap: **“en is gehoorzaam geworden tot de dood”** en de vierde trap: **“tot de dood des kruizes”**.

Bijbelstudie Centrum - studie over:
“Het leven naar het vlees tegenover het leven van de Geest”

Vier heel belangrijke trappen naar beneden en juist daarin was de weg van de overwinning van de Heer Jezus gelegen. U zult nooit en te nimmer de weg van de overwinning proeven, zo lang u hierin de Heer Jezus niet volgen wil. Hij heeft u macht gegeven om dat oude “ik” leven af te leggen!

Daarom is het voor ons mogelijk het nieuwe leven te leven! Het voorbeeld van de Heer Jezus is een voortdurend afleggen van Zichzelf, Hij had Zijn leven niet lief, boven de wil van de Vader. Hij zocht Zichzelf niet, Hij verdedigde Zichzelf niet.

We lezen nu samen **Matt. 16:24-25** *“Toen zeide Jezus tot Zijn discipelen: Indien iemand achter Mij wil komen, die verloochene zichzelf en neme zijn kruis op en volge Mij. Want ieder, die zijn leven zal willen behouden, die zal het verliezen; maar ieder, die zijn leven verloren heeft om Mijnentwil, die zal het vinden”*. Dat is het geheim.

In **Luc. 9:23** staat het zelfde: *“Hij zeide tot allen: Indien iemand achter Mij wil komen, die verloochene zichzelf en neme dagelijks zijn kruis op en volge Mij”*.

Ook in **Luc. 17:33** staat geschreven: *“ieder, die zijn leven zal trachten te behouden, die zal het verliezen, maar ieder, die het verliezen zal, die zal het vernieuwen”*. Ja, dan zal er die nieuwe mens te voorschijn komen, die de Heer Jezus Zelf is.

Nu wil ik met u nagaan, hoe we kunnen herkennen, of we al of niet dat zelf willen verloochenen. In welke gedaante dient zich ons eigen vlees steeds aan? Hoe kunnen we dat herkennen? Want zo lang wij dat eigen leven voeden, houden we ons zelf onder de vloek, want God heeft ons eigen leven vervloekt aan het kruis. Voor mijzelf zijn betekent: tegen God zijn!

Leest u met mij maar in **Rom 8:7** *“Daarom dat de gezindheid van het vlees vijandschap is tegen God; want het onderwerpt zich niet aan de wet Gods”*. Dat vlees, dat egoïsme, dat is jezelf middelpunt maken van je denken en waar dat ons niet lukt, daar trekt het zich diep beledigd terug.

Nu gaan we een paar van de gedachten van dat vlees eens nader bekijken.

Een heel lelijke gedaante van het vlees is zelfzucht, het harde egoïsme, het eigen belang. Als u in het woordenboek het woordje “eigen” naslaat of “zelf”, dan vindt u een massa gedaanten van dat “ikje” van u en mij, dat niet bepaald de fraaiste zijn.

Over het zoeken van jezelf, lezen we in de Galatenbrief; daar wordt de zelfzucht genoemd als één van de vruchten van het vlees. De zelfzuchtige mens is eigenlijk een rover: iets wat God toekomt, dat steelt hij. In Paulus dagen waren er zelfs mensen, die het Evangelie verkondigden uit zelfzucht, uit eigen belang. Die zelfzucht is heus niet alleen koning bij de wereldmens, je kunt hem ook zien in de samenkomsten van gelovigen.

Daar komt hij misschien te voorschijn in het willen hebben van een bevoorrechte plaats of wat mooier willen bidden dan een ander, of misschien in pure liefdeloosheid. Het komt misschien tot uiting in het altijd praten over jezelf of, altijd klagen over een ander.

Als we de Heer Jezus werkelijk willen volgen, dan vragen we niet, hoeveel moet ik opgeven om de Heer Jezus wil, ook niet hoeveel kan ik opgeven, maar hoeveel mag ik opgeven om de Heer Jezus wil. Echte overgave is er altijd op gericht te mogen opgeven en die acht alles schade, wat niet om de Heer Jezus wil kan worden opgegeven. In plaats van zelfzucht predikt de Heer Jezus de liefde, dat is het tegenovergestelde. Zo staat het immers in de Corinthebrief.

Ik ga het met u lezen, want het is altijd weer zo verkwikkend om te lezen, hoe de liefde de tegenpool is van de zelfzucht. In **1 Cor. 13:4** *“De liefde is lankmoedig, de liefde is goedertierend, zij is niet afgunstig, de liefde praalt niet, zij is niet opgeblazen, zij kwetst niemands gevoel, zij zoekt zichzelf niet, zij wordt niet verbitterd, ze rekent het kwade niet toe. Zij is niet blij over ongerechtigheid, maar zij is blij met de waarheid. Alles bedekt zij, alles gelooft zij, alles hoopt zij, alles verdraagt zij”*. Dat is het kenmerk van de liefde: zij zoekt zichzelf niet.

Bijbelstudie Centrum - studie over:
“Het leven naar het vlees tegenover het leven van de Geest”

Ook de gedaante van de zelfzucht is, het nog kunnen worden beledigd, hele lange tenen hebben, of dank van andere mensen verwachten, voor wat we gedaan hebben, ook ons niet willen laten dienen, omdat we daar te trots voor zijn. Het eigen ik hangt ook in een bepaalde gedaante de onzelfzuchtige uit, dan moet je helemaal oppassen. Maar hij slaat er altijd acht op, of hij wel gehoord of gezien wordt. Kent u de gedaante van de zelfzucht? Hij wil als het ware de martelaar uithangen.

De zelfzucht heeft zoveel arglistige gedaanten om ons achter de Heer Jezus vandaan te krijgen. De Heer Jezus volgend in Zijn gang, kunnen we niet onbegreper als mens zijn. Maar toch heeft Hij dwars tegen al het onbegrip Zijn weg gelopen van het kruis, volkomen onbaatzuchtig.

Eén van de duidelijke bewijzen van zelfzucht is, geloof ik het klagen over anderen. Daar wil ik u een voorbeeld van geven. Kent u het verhaal van Maria en Martha? Martha zegt op een gegeven ogenblik: *“Heer, zij helpt mij helemaal niet mee. Zeg er toch eens wat van. Ik zit maar te ploeteren en zij doet niets”*.

Dat kunnen we in onze samenkomsten even goed horen. Er zijn mensen, die heel hard werken, het zweet staat op hun gezicht, ze doen van alles. En als ze dat nu volkomen onzelfzuchtig zouden doen, dan is het iets kostelijks voor God. Maar dan ineens komt de satan zeggen: *“moet jij nu alleen staan te ploeteren? Die Maria zit maar aan de voeten van de Heer Jezus en doet niets. Zij komt alleen om te consumeren”*.

Wat zouden wij gedaan hebben, wij zelfzuchtige mensen, als we Maria waren geweest? Want Maria wist, waarom ze het deed. Ik weet wel wat ik gedaan zou hebben. Ik zou gezegd hebben, nu moet je eens even goed luisteren, ik heb het goede gekozen, daar en daarom; maar Maria zegt niets.

Wij staan altijd direct klaar om ons te verdedigen, Maria doet dat niet, ze laat de Heer Jezus antwoord geven. Wij staan direct klaar om een antwoord te geven, maar wie is er dan aan het woord? Ik!

Het volgen van de Heer Jezus is heel eenvoudig, als we maar op Hem ons oog gericht houden. We zijn zo gewend om zelf aan het woord te komen. Op een andere keer komt Maria binnen en gaat naar de Heer Jezus toe en zalft Hem. Dan komt weer die aanval: het had aan de armen gegeven moeten worden. Weer laat Maria de Heer Jezus antwoord geven. En de Heer geeft een duidelijk antwoord, namelijk dat Maria op het goede spoor was. *“Deze vrouw heeft Mijn eer op het oog”*.

Moeten wij ons zo nodig in de wereld verdedigen? Willen we niet liever onrecht lijden? Wat is er gezegd, wat is genade? Leed te verdragen, ten onrechte lijden! Dat is genade!

De wereld heeft een vereniging voor de rechten van de mens, wij maken ons druk om op te komen tegen het onrecht. Wat deed de Heer Jezus toen Hem onrecht aangedaan werd? Als Hij gescholden werd, schold Hij niet terug. **Jesaja 50:6** *“Mijn rug heb Ik gegeven aan wie sloegen, en mijn wangen aan wie mij de baard uittrokken; mijn gelaat heb ik niet verborgen voor smadelijk speksel”*.

Ik wil u een andere gedaante van ons zelf laten zien. Die komt voor in **Rom. 15** de eerste drie verzen: *“Wij, die sterk zijn, moeten de gevoeligheden der zwakken verdragen en niet onzelve behagen. Ieder onzer trachtte zijn naaste te behagen, ten goede, tot opbouw, want ook Christus heeft Zichzelf niet behaagd, maar, gelijk geschreven staat: De smaadwoorden van hen, die U smaden, kwamen op Mij neder”*.

Een gedaante van ons ik, is ook het zelfbehagen. Dat wortelt in onze eigen kracht en kunnen. Onze eigen kracht is één van onze grootste vijanden in het volgen van de Heer Jezus.

Gods kracht kan alleen maar in u en mij openbaar komen, als we zwak zijn. Paulus zegt in **2 Cor. 12:9** *“Mijn genade is u genoeg, want de kracht openbaart zich eerst ten volle in zwakheid”*. Het is naar de wil van God, dat wij “het zwakke Gods” worden. Dat vindt u in **1 Cor. 1:25** *“Want het dwaze van God is wijzer dan de mensen en het zwakke van God is sterker dan de mensen”*.

Daarin is de kracht en de overwinning gelegen. De Heer Jezus, Gods volmaakte dienstknecht, werd de grootste zwakheid op de weg van het kruis geleid. Toen Zijn handen en voeten genageld waren aan het kruis, overwon de Heer Jezus. Daarom heeft Hij ons de macht gegeven om ons *“ik leven”* af te leggen en dat andere nieuwe leven aan te doen.

Bijbelstudie Centrum - studie over:
“Het leven naar het vlees tegenover het leven van de Geest”

Waarom oordeel ik nog mijn broeder, waarom geef ik nog één van mijn zusters op, als een hopeloos geval, waarom schaam ik mij om eenvoudig werk te doen? Omdat ik behagen heb in mijzelf. Waarom praat ik altijd over mijzelf? Omdat ik behagen heb in mijzelf. Maar de weg van de Heer Jezus is: “Hij had geen behagen in Zichzelf”.

God had Jozef op het oog als een bijzondere dienstknecht, maar Jozef had zelfbehagen. We zien dat in de mooie mantel en de toon van de mooie droom. God vond het nodig om Jozef te verlossen van zijn zelfbehagen en bracht hem in de gevangenis, waar hij gelouterd uitkwam.

Als wij de weg achter de Heer Jezus aan willen gaan, dan moeten we niet de kruisweg, die Hij ons oplegt, willen ontlopen. Wij zijn zo geneigd om als er moeilijkheden komen, de Heer te vragen ons te verlossen.

Paulus moest even goed als wij leren, dat juist een geweldige dank in zijn hart kon ontstaan, toen hij leerde, waartoe die zwakheden dienden. Want door die zwakheid werd Gods kracht openbaar. Daaruit werd het beeld van de Heer Jezus zichtbaar. God wil ook met u een weg gaan en wees dan niet ondankbaar; elke steen die op uw weg komt, is een stukje leerschool van Hem. Begin Hem te danken, hetgeen niet altijd eenvoudig is, het kan verschrikkelijk moeilijk zijn; toch is daarin de overwinning gelegen.

Nog een nadere gedaante van ons *“ik leven”* is het zelfvertrouwen. Dat klinkt u misschien helemaal niet onaangenaam in de oren, want in uw opleiding hebben mensen er zoveel mogelijk aan gewerkt om u zelfvertrouwen bij te brengen, maar het is niet voldoende, als wij ons aan de Heer Jezus toe vertrouwen.

We lezen in **Joh. 2:23-25** *“En terwijl Hij te Jeruzalem was, op het Paasfeest, geloofden velen in Zijn Naam, doordat zij Zijn tekenen zagen, die Hij deed; maar Jezus zelf vertrouwde Zichzelf hun niet toe, omdat Hij hen allen kende en omdat het voor Hem niet nodig was, dat iemand van de mens getuigde; want Hij wist zelf, wat in de mens was”*.

Er zullen veel mensen zijn, die zeggen, ik geloof in de Heer Jezus, maar de Heere Jezus kent ons door en door en pas dan is er overwinning, als de Heer Jezus Zichzelf ook aan ons kan toevertrouwen. Dat wil Hij zo graag. Maar zolang wij nog vertrouwen hebben in onszelf, kan dat niet.

Ook toen in Jeruzalem, vonden ze de wonderen en tekenen prachtig, maar er waren nog zoveel dingen, waar ze op konden steunen. Wij ontdekken pas hoeveel zelfvertrouwen wij nog hebben, als de steunsels, die we hebben, ontvallen.

Onze maatschappij, van nu hier in Nederland, wil ons graag nog een groot aantal steunsels erbij geven. Maar als die steunsels wegvallen, wordt het duidelijk of wij werkelijk voor 100% vertrouwen in de Heer Jezus hebben. De Heer Jezus kan zich alleen toevertrouwen aan hen, die Hem volgen tot aan het kruis; die niet komen om gaven en genezingen, maar die Hem zoeken. Daar gaat het om.

Ik zal proberen u een voorbeeld te geven in het volk Israël. Ze werden op een bepaald ogenblik mee de woestijn in genomen en daar was niets meer, waar ze op konden vertrouwen. Prompt kwam er opstand. Ze konden geen water te voorschijn toveren, er was geen vlees. Toen moesten ze noodgedwongen vertrouwen op God en er kwam opstand. *“Waarom hebt U ons de vleespotten van Egypte afgenomen, waarom hebt U ons hier gebracht”?*

Doen wij dat ook als de Heer God ons in de woestijn leidt? Gaan we dan ook zeggen: *“zo hadden we het niet bedoeld”*. We hadden de weg tot genezing met u willen gaan, van de vreugde en heerlijke dingen, maar niet de weg de woestijn in, niet de weg van het kruis. Als we ons vertrouwen stellen op de Heer Jezus, zijn heel vaak de nederlagen ons deel.

U strijdt bijvoorbeeld, met heel uw kracht tegen de zonde, of u bent in heel moeilijke omstandigheden en u bidt ernstig en oprecht tot God, maar God doet niets, God doet net of Hij geen hart voor u heeft. Dat wat ogenschijnlijk onbarmhartigheid lijkt is in feite barmhartigheid. Want als Hij u zou helpen op het moment dat u zou roepen, dan zou u niet verlost worden van uw zelfvertrouwen. Dan zou het altijd nog een beetje blijven, de Heer Jezus en ik. Maar het moet zijn: de HEER JEZUS ALLEEN! Dan zou u niet de goede strijd des geloofs leren, die alleen maar de overwinning behaalt in de kracht van de HeER Jezus.

Bijbelstudie Centrum - studie over:
“Het leven naar het vlees tegenover het leven van de Geest”

Petrus kon pas verlost worden van zijn zelfvertrouwen, door te vallen. Toen Petrus de Heer Jezus verloochende, ontdekte hij pas wie hij was. En Jacob had nog zoveel vertrouwen in eigen kunnen, hij had het allemaal zo mooi uitgedacht en toch was hij innerlijk niet rustig.

Want iemand die niet volledig op God vertrouwt, heeft geen innerlijke rust. Toen kwam daar iemand, die heeft met Jacob geworsteld en Hij heeft Jacob op de grond gekregen. Toen Jacob op de grond lag, pas toen kon hij geholpen worden, eerder niet.

Ook bij Paulus zien we, dat eerst zijn eigen kracht gebroken moest worden. Toen Paulus blind op de grond lag, helemaal ontredderd, toen pas kon hij zeggen: *“ik vermag alle dingen in Christus, Die mij kracht geeft”*. Daaraan ging vooraf dat blind worden en onbeholpen zijn. Eerst die uiterste zwakheid, anders is er geen werkelijke overwinning.

Ik wil nog een andere gedaante geven, dat is het *“jezelf willen helpen”*. Er is niets moeilijker in de weg van de gelovige dan te zwijgen en te wachten. Er zijn vele voorbeelden van in de Schrift. We zouden het allemaal met Petrus eens zijn om te zeggen: *“laat het zwaard ons helpen”!*

En we zouden met Jacobus en Johannes vragen: *“laat er vuur regenen op deze ongelovigen”*. Toen Saul zag, dat zij leger verliep, dacht hij, ik zal mijzelf helpen, maar dat vernietigde juist Saul's hele verdere loopbaan. Zelfs Abraham, die op een gegeven ogenblik het aanbod van Hagar aannam, had het moeilijk om te wachten en het gevolg was, dat God dertien jaar lang geen woord tot Abraham zei.

In **Psalm 37** staan drie soorten gebedsverhoringen. In **vers 4** vinden we de eerste gebedsverhoring: **“Verlustig u in de Here; dan zal Hij u geven de wensen van uw hart”**. Dat is prachtig! God kan dat zo doen; wij vragen en God doet het meteen. Maar dat is niet altijd zo.

Er staat een tweede manier beschreven, waarop God een gebed verhoort, in **vers 5**: **“Wentel uw weg op de Here en vertrouw op Hem en Hij zal het maken”**. Onze weg op de Here wentelen en dan God aan het werk zien gaan. Maar de moeilijkste manier van gebedsverhoring is, in **vers 7**: **“Wees stil voor de Here en verbeid Hem”**. Wachten vinden we zo moeilijk.

Ook Abraham was een man, die moest wachten, totdat hij boven op de berg Moria was en het kind op het brandhout had gebonden en God zei: *“Nu heb Ik het gezien”*.

Als u een weg van de Heer niet begrijpt, wat is het dan moeilijk om op het antwoord te wachten. En toch is juist in dat gezegende wachten de overwinning van God gelegen. Als wij vooruit grijpen en we onszelf helpen, dan betekent dat, dat we niet meer achter de Heer Zijn, maar we zijn Hem voorbij gelopen.

Petrus had nooit de knecht het oor af kunnen slaan, als hij niet eerst de Heer Jezus voorbij was gelopen. Het is veilig achter de Heer Jezus te gaan, daarin is de overwinning gelegen. Niet de uiterlijke overwinning, maar de heerlijkheid Gods zal u openbaar worden.

Ik wil u nog een andere gedaante tonen. Het is ons bekend, moeilijkheden uit de weg te gaan, het kruis kleiner maken, dat is ons geweldig vertrouwd, dat is een soort van zelfbediening. Toen de Joden de Heer Jezus wilden stenigen, zeiden de discipelen: *“Heer, daar moet u toch niet naar toe gaan, dat is gevaarlijk”*. De Heer ging er echter juist naar toe. Hij wist, dat die kruisweg voor Hem was, Hij wilde het kruis niet kleiner maken, Hij heeft Zijn hoofd gegeven voor de doornenkroon.

Hebben ze niet aan het kruis naar Hem geroepen: *“Kom af van het kruis, red u zelf”*. Hij had er de macht voor, maar hij heeft het kruis niet kleiner willen maken. Hij heeft niet naar eigen middelen gegrepen. Daarom behaalde Hij de overwinning en daarom alleen.

Alleen als we die weg willen gaan, behalen ook wij de overwinning, want dan behaalt Christus in ons de overwinning.

Er is nog een andere gedaante van dat ik leven van ons en dat is de gedaante van de *“zelfverheerlijking”*.

Bijbelstudie Centrum - studie over:
“Het leven naar het vlees tegenover het leven van de Geest”

De eer zoeken bij mensen. De Heer Jezus zei van zichzelf in **Joh. 5:41** *“Eer van mensen behoef ik niet”* en in **Joh. 8:50** *“Maar ik zoek niet Mijn eer”*. En wij mensen zijn er altijd op uit om door mensen bekeken en geëerd te worden.

Zo had Simson de kracht gekregen van God, maar gebruikte die op zijn eigen manier. Wat gebruiken wij al niet tot onze eigen verheerlijking! De één gebruikt zijn spreekvaardigheid, de ander zijn denkvermogen, weer een ander zijn handigheid. We hebben allemaal wel iets waar we goed in zijn, naar eigen inzicht. En dan vinden we het fijn, als mensen ons op dat punt een beetje eren. Zelfverheerlijking!

We eigenen ons toe, wat de Heer Jezus toekomt, we staan de Heer Jezus in de weg. De heerlijkheid van de Heer, is altijd een verborgen heerlijkheid. Wij mensen zoeken uiterlijke dingen, maar de heerlijkheid van de Heer is verborgen, de heerlijkheid Gods is aan de buitenkant niet te zien. Ook het manna, dat heerlijke voedsel, was overdekt met een dauwlaag.

Het heerlijke van het Heilige der Heilige in de Tabernakel was overdekt met eenvoudige dasvellen. De Gemeente van de Heer Jezus is bepaald geen uiterlijke schoonheid, maar innerlijk is zij kostbaar voor God. Als slechts het kruis mijn roem wordt, dan zoeken we geen andere heerlijkheid meer dan de heerlijkheid van het Lam. Als we dat zoeken, dan zal het gebeuren, dat wij walgen van onszelf. Dan willen we met dat oude ik niets meer te doen hebben en dan pas kan God ons verlossen van dat vrome vlees; als we ingezien hebben, dat het voor God niet kan bestaan.

De laatste gedaante, die ik met u wil bespreken is onze *“eigenwilligheid”*. Laten we eerst naar de Heer Jezus kijken. We lezen in **Hebr. 10:6-7** *“in brandoffers en zondoffers hebt Gij geen welbehagen gehad. Toen zeide ik: zie, hier ben ik, in de boekrol staat van Mij geschreven, om uw wil, o God te doen”*.

De Heer Jezus heeft zijn wil geofferd. Het beste heeft u pas gegeven, als u uw wil op het altaar hebt gelegd en doet u dan uw goede wil er ook maar bij. Er is een groot verschil in het je schikken naar de wil des Heren of de wil met blijdschap vervullen.

De Here Jezus verliet de heerlijkheid en verkoos het kruis, omdat het de Vader welbehaaglijk was. In **Hebr. 12:2** staat geschreven: *“Laat ons oog daarbij (alleen) gericht zijn op Jezus, de leidsman en voleinder des geloofs, die, om de vreugde, welke vóór Hem lag, het kruis op Zich genomen heeft, de schande niet achtende, en gezeten is ter rechterzijde van de troon Gods”*.

Gods wil is, Zijn oneindige Liefde, Zijn Wijsheid en Zijn Macht. En als we daarin willen staan, dan betekent dat rust. U zult nooit werkelijke rust ontvangen, als u, u niet volkomen overgeeft aan de wil van God.

Dit is een probleem, waar vandaag vele Christenen mee worstelen, onze wil houden we vast. Israël was de woestijn ingevoerd, maar had de wil meegenomen. Daarin is het volk Israël ons tot een waarschuwend voorbeeld gesteld. Als u tot Gods rust wilt ingaan, dan is overgave van uw wil noodzakelijk. Als we niet willen, wat God wil, dan krijgen we van binnen verdeeldheid, dan komt er onrust, smart, scheiding van God.

Uit eigenwilligheid komt eigenzinnigheid voort en uit eigenzinnigheid, waanzin. Saul is daarvan een ontzettend voorbeeld. In **1 Sam. 15:23** moet Samuel zeggen tegen Saul: *“Voorwaar, weerspanning is zonde der toverij en dienen van terafim”*.

Hoe werd dat werkelijkheid in het leven van Saul. Er is maar één weg, ik hoop dat we die met elkaar gezien hebben; de weg van het volkomen verloochenen van onszelf. Zwak zijn van onszelf om Gods wil, dit betekent het kruis en dit brengt de overwinning.

Amen.